

Tale til Staven ved 100-års jubileet

Ærede gjester! Kjære medøpere og kandidater!

Staven, - **en forening - ett symbol**, som har **eksistert i 100 år**. I hvert eneste av disse årene (unntatt krigsårene) har det samlet seg **maritimt anlagte skigåere**, skiløpere eller skihoppere, rundt Staven.

Som dere alle vet, **den navnkunnige foreningen Den Sterke Stav er viden kjent for å arrangere skifestivaler** i Oslo-området, - i tidligere tidere flere ganger hver vinter. Disse blir **alltid avsluttet med seksa** og sosialt samvær, - i tidlige tider alltid på Frognerseteren, og ofte etterfulgt av den urnorske after-skiing øvelsen "rævkrok". Fokus under skifestivalene var **ikke de store idrettsmessige bragder**, men mer hvordan man hadde glede av amatørernes idrettsutfoldelse. Likevel, selv rikspresen, spesielt i Handels og Sjøfartstidende, hadde jevnlig notiser om våre evenementer med resultatlister.

Skifestivalene har inneholdt mange innovative elementer, - vi har jo **ikke vært låst av regelverket til FIS**. Ved avviklingen av **Stavens hopprenn** i Tårnbakken, Schrøder'n, o.l. steder, ble hoppporten beriket med ny klasseinndeling, ved **introduksjonen i vektklasser**. Protokollene fra de glade 20-årene viser lange hopp, noen målt til over 30 meter, selv i vektklasse over 100 kg. Senest i forfjor la vi inn ytterligere nyvinnende berikelser av hoppporten; **"hilsing med luen til kongen"**, og i fjor **"måling av hopp høyde"**, begge som poenggivende aktiviteter.

Langrennene, tradisjonen tro **gått i Holmenkollrennets 5 mils trase**, ble utviklet til å inneha en form og et innhold som gjorde at medløperne som gjennomførte løpet følte at **det var en stor, nærmest elyseisk personlig triumf**, - dette til tross melkesyrenivåer og hostekuler som en Simon Slåttvik kunne ha missunt oss.

Men i løpet av årene ble **sløyfene på 50 km'ern i Kollen redusert fra en på 50 km til 10 på 5 km**. Vår alltid tilstedeværende rennlege, Ole Tenfjord fra Legekontoret for sjømenn, - **eller en annen klok, helsefokuseret medløper**, ble visstnok allerede tidlig på 80-tallet klar over **faren for å bli svimmel av runddansens i det stadig økende antall sløyfer**. Han fant at det sunneste ville være å ta noen grep:

- Både i **nøysomhetens navn, for ikke å påføre traseen unødig slitasje**, og for å **gi medløperne mulighet til å utvise stor stor grad av selvdisiplin**, begrense **den fysiske delen av rennet til å gå ca en kilometer** eller så av 50-km traseen.
- For å gjennomføre resten av traseen, **innførte han noe nytt**, noe som dagens konkurranseløpere har tatt i full bruk: **Visualisering**. Han mente at visualisering av hvordan en mentalt så for seg hvordan resten av løypa ble gjennomført ville både **redusere antall idrettsskader** og gjøre gjennomføringen av **skifestivalen mer kompakt**.
- En sunn sjel i et sunt legeme ble på denne måten manifestert.

For å få disse grepene til å "sitte", **ordinerte han på matstasjonen noe som i dag blir kalt "ekte suppe"**. Ikke bare skulle **den øke medløpernes følelse av selvdisiplin**, den **roet** vanligvis også den, etter hans mening, medløpernes ofte noe overdrevne virkestrang. Basisen i "ekte suppe", som dere har hatt anledning til å innta i dag er, som den gang, 3 flasker rødvin, 1 flaske 60% og en dasj med vann pr 10. deltager og/eller tilskuer. **I dag kalles dette "doping"!** Senest for ca 14 år siden ble **denne gledelige nyvinnings bruk under en skifestival beskrevet med et oppslaget på VGs sportssider med krigstyper: "Alle tatt i doping"!** Fulgt av: **"Det ble skrevet skihistorie i Holmenkollen. Det sørget fremtredende medlemmer av den ærverdige maritime skiklubben Den Sterke Stav for, da foreningens kjennemerke, en 2m og 20 cm lang bambusstav fra 1915, ble overrakt sjefen for Skimuseet, Karin Berg"**.

Mange muntre minner knyter seg selvfølgelig til våre skifestivaler. Jeg vil trekke frem ett som viser hvor altruistiske disse festivalene var.

Ved 90-års jubileet, med skifestival i Kikutstuas nærrområde, gikk langrennet av stabelen i de rødmerkete løypene Skiforeningen har lagt ut i området mellom Kikut og Fyllingen. Her måtte vi jo ha suppestasjon. Stranger'n var suppestasjonsleder. Stor var forbauselsen til skiløpere som dukket ut av skogen da de ble praiet av en bamse av en skikkelse, som med voldsomt bassnivå på stemmen uttrykte: **"Skal det ikke være en varm pølse? - Og kanskje noe å drikke? - En pils? - En whisky? – Eller kanskje liker'u akevitt bedre?"**. Noen av disse taklet forbauselsen ganske godt, og ble en stund for å iføre seg ny energi.

Men Staven er som nevnt også et symbol. Et symbol **på sosialt samvær** i en samling mennesker som trives uvanlig godt sammen. **Mye humor**, både **den lune, den tørre** og den rent ut sagt **burleske**. Humor i diskusjoner, humor i taler, humor i den alminnelige omgangen medløperne i mellom.

Staven kan sies å være et **symbol på at en kan bringe skigåing inn som en samlende ingrediens i et sosial forum**, - **ikke å sosialisere rundt skigåing**. - Man blir jo lett svett av det siste.

Møtene i denne sosiale settingen var de første 80 årene stort sett lagt til Frognerseteren Restaurant. **Ikke alle kom i riktig tid, - da måtte man vente**. I et referat som ble skrevet under samlingen, fremgår det at en av medløperne, **kapteinen på en av Englandsbåtene "meddeler at han blir forsinket grunnet tåke i Drøbaksundet"**. Forsinkelser medførte naturlig behov for tørsteslukking, noe de **håndskrevne referatene med fet fyllepenns skrift og tiltagende mengde klatter og overstrykninger** klart bærer preg av. Av **referatene fra 20- og 30-årene fremgår det at medløperne holdt taler til hverandre**, - noen vel forberedte, andre av mer spontan natur.

En nederlandsk poet, Frans Vos, har hørt om våre sosiale bravader, og sendte meg følgende som kanskje **sammenfatter noe av det sosiale vi står for:**

- Members of the Strong Skipole,
- Realize, it's not win or lose,
- but merely treasuring the booze.
- And the prize a poor hangover soul!

Til tross for denne premien – eller kanskje på grunn av den, har dette **symbolet i løpet av årene fått påfyll av nye venner og medløpere,** derfor har det vært mulig å bli så gamle som vi er. Det **gleder meg og de tilstedeværende medløperne** å ha to slike venner her i dag, **Karin Berg og Ragnar Beck.** Det er unødvendig å fortelle hverandre hvorfor vi gleder oss over å ha dere som her som venner.

Jeg skal - sikkert til manges glede, avslutte denne talen til Staven. Det gjør jeg med en påstand. Uansett alle de **mer eller mindre merkelige definisjoner av Staven som er blitt gitt til gode** ette neste 100 taler til Staven i årenes løp, så er det vi, **"medløperne"** og våre tradisjoner, som er Staven. Det er **vår følelse av felles tilhørighet i dette merkverdige sosiale forumet** som for oss er det mest **givende ved ved å være en del av Staven,** og som kan ta Stavens liv videre.

Med stor **takknemlighet til de som "startet denna Staven",** ber jeg dere alle **reise dere,** i den grad dere er i stand til det etter dagens sportslige begivenheter, og være med på å utbringe **3 * 3 HHH for oss!**